

ŘÍJEN 2021

ČÍSLO 9

ROČNÍK XIX

PLZEŇSKÝ KRAJ

www.plzensky-kraj.cz

Marcela Joglová

KVALIFIKACI SE
MNOU BĚŽEL TÁTA

3	Úvodní slovo
	Santiniho stavba je hotová
	Skupovka vybuodovala zahrádku
4	Krátké zprávy
	Matternichovská hrobka prochází rekonstrukcí
	Hradec zachraňuje svoji dominantu
	Domažlice navštívil vnuk amerického veterána
5	Ministři ocenili plzeňské ředitele
	Senioři studují už v tuctu měst
	Krátké zprávy
6	Sportovní talent AIS
	Středoškoláci mají zlaté ruce
	Kraj šetří miliardy
7	Divadlo a kraj zvou lidi z regionu za kulturou
	Turistů ráj má Zlatý středník
8	Rozhovor s Marcelou Joglovou
10	Klatovská nemocnice nabízí most k transplantaci
	Nemocnice bude mít dvě věže
11	Domov v Liblíně žije čilým životem
	Pěstounské rodiny si užily společný víkend
	Kraj chce zastavit dětské exekuce
12	Hyde Park
14	Spoje zastavují v nových zastávkách
	Nový most unese úplně všechno
15	Do krajiny se vracejí mokřady
	Český les oslavil svůj svátek s koňmi

Plzeňský kraj
Dvuměsíčník vydává:
Plzeňský kraj,
Škrupova 1760/18,
301 00 Plzeň
IČO: 70890366

Redakční rada:

Světlana Budková, Václav Cinádr, Markéta Čekanová,
Vladimír Frouz, Martina Kurfirstová, Jiří Leščínský,
Eva Mertlová, Inesa Plassová, Jindra Radová, Jiří Struček,
Eva Šafránková, Michal Šašek, Petr Vanka, Aneta Vaňousová

Periodický tisk územního samosprávného celku

Náklad: 250 000 kusů

Datum vydání: 11. 10. 2021

Místo vydání: Plzeň

Grafická úprava: NAVA Tisk s.r.o.

E-mail: redakce@plzensky-kraj.cz

Registrováno pod číslem: MK ČR E 14873

Distribuce výtisků zdarma

Neoznačené články jsou

redakčními materiály.

Foto na titulní straně: archiv Marcely Joglové

Na podzimní vlnu pandemie je Plzeňský kraj připraven

S koncem září ukončilo svoji činnost velkokapacitní očkovací místo v Plzni. Zároveň ovšem stále zvolna rostou čísla nově nakažených nemocí covid-19. Co to znamená? Čekají nás opět drastická omezení, lockdowny a zákazy?

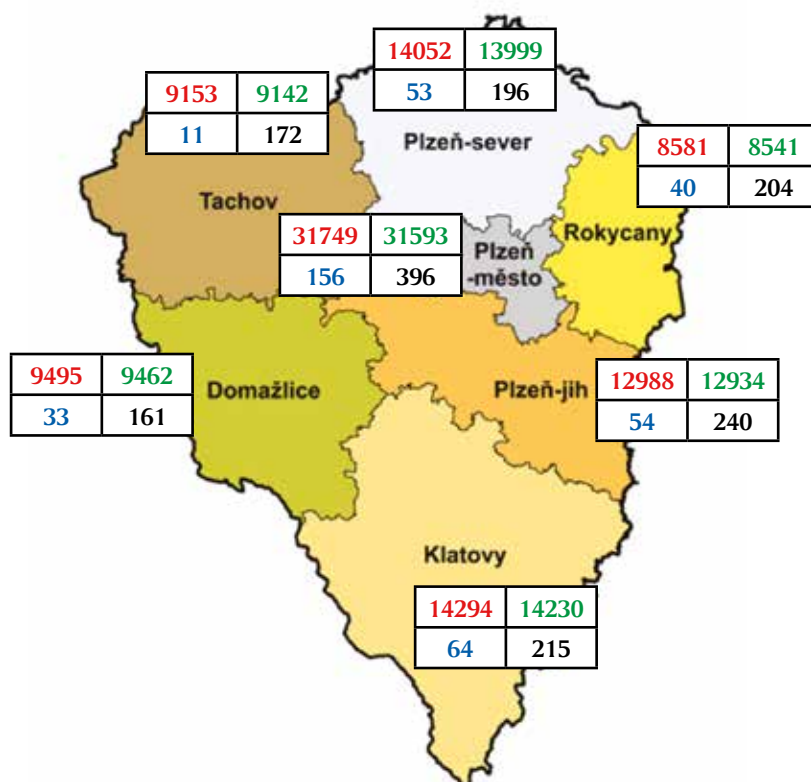
V Plzeňském kraji oscilovaly počty nakažených během září mezi nulou a bezmála pěti desítkami. Některé dny bylo lépe, jiné hůře. Ještě v srpnu se přitom denní maximum jen lehce přehouplo přes dvacítku. Ovšem v červenci se několikrát dotklo i šedesátky. Onemocnění covid-19 tu tedy s námi stále je.

„Během jeden a půl roku trvání této situace jsme si vyzkoušeli, jak reagovat, nastavili jsme si systémy, upravili jednotlivé vazby, zjistili zdroje, navázali spolupráci, upřesnili kompetence, aktualizovali plány, takže si myslím, že na případné další zhor-

šení situace jsme dostatečně připraveni,“ říká vedoucí odboru bezpečnosti a krizového řízení Plzeňského kraje Radek Svoboda. Kraj je podle jeho slov připraven i na případné výpadky v zásobování ochrannými pomůckami, jako jsou roušky, gumové rukavice či dezinfekce, aby se neopakovaly dramatické chvíle z jara loňského roku. „Určitou zásobu OOP a dezinfekce máme k dispozici pro nezbytné případy na kraji. Velkou zásobu si drží jednotlivá zdravotnická zařízení, ale hlavně je již na trhu k dispozici dostatečné množství těchto prostředků, takže stejná situace jako na jaře loňského roku by se snad neměla opakovat,“ ujišťuje Radek Svoboda.

V Plzeňském kraji bylo od začátku pandemie do konce letošního září zjištěno více než sto tisíc případů nákazy. 1 584 nemocných v souvislosti s covidem zemřelo.

100312	Počet potvrzených infekcí v jednotlivých okresech od začátku pandemie	30. 9. 2021
99901	Uzdravených	30. 9. 2021
411	Neuzavřeno	30. 9. 2021
1584	Zemřelých	30. 9. 2021

ÚVODNÍ SLOVO

Vážení a milí čtenáři, často se mě lidé ptají, proč se znova a znova hlásit k historii. Vždyť dnešek je tak důležitý, děje se v něm tolik převratného a neodbytného. Denně jsme zavaleni spoustou „důležitostí“ až tak moc, že nám může unikat to podstatné. Historie nás přitom učí se v tom všem vyznat a měsíc říjen k tomu sám o sobě vybízí.

Vztahuje se k němu nejdůležitější milník naší vlastní historie, datovaný 28. říjnem 1918. Zastavme se a oslavme společně založení samostatného státu Čechů a Slováků. Důvod pro slavení máme. Vždyť v mnoha ohledech žijeme v nejpříznivější době naší více než tisícileté historie. Nemáme problémy se svými sousedy, nečelíme bezprostřednímu vnějšímu ohrožení. Před 103 lety to bylo jiné. Vznik samostatného státu se formoval složitě. Díky osobnostem, jakou byl náš pozdější první prezident Tomáš Garrigue Masaryk, se ale i nadvláda Rakouska-Uherska nad zemí Čechů a Slováků stala minulostí.

Vděčíme svým předchůdcům za mnohé. Poděkujeme jim s pokorou a nenechme si svoji samostatnost a suverenitu vzít. Zejména ne těmi, kteří v ní i dnes vidí jen chyby a rizika.

Ilona Mauritzová,
hejtmarka Plzeňského kraje

Santiniho stavba je hotová

Po třech staletích je areál Mariánské Týnice kompletní. S podporou Plzeňského kraje a programu IROP Evropské unie byl dostavěn východní ambit, čímž byl dokon-

čen projekt Jana Blažeje Santiniho – Aiche-la. V objektu někdejšího poutního místa a proboštství plaského kláštera sídlí Muzeum a galerie severního Plzeňska.

Foto Jindra Radová

Skupovka vybuodovala zahrádku

Volnočasové centrum Skupovka v Plzni na Borech upravilo vyšlapaný trávník, který tu léta byl, na malou zahrádku, jež se na prahu podzimu představila v celé své kráse.

Přibyl tu vysoký záhon pro pěstování rostlin, pérák, stůl s barevnými špalky, tabule na malování, mobiliář s hračkami a další věci. Dešťovou vodu ze střechy zachytává nádrž, aby se jí mohlo zalévat.

Centrum Skupovka provozuje Plzeňská krajská rada dětí a mládeže a stometrová zahrada bude sloužit nejen zdejším spolčům, klubům a kroužkům, ale i všem lidem z okolí, kteří tu budou chtít strávit pár chvil.

Projekt zahrady byl podpořen nadačním fondem Zelený poklad. Veřejnosti se zahrada otevírá 15. října.

KRÁTKÉ ZPRÁVY

VÝLET DO TŘICETILETÉ VÁLKY

Na vrchu Bitovíně u Sušice se odehrálo mnoho bitev a bojů. Proto zde vznikla nová, kilometr dlouhá naučná stezka, která vede z vesničky Bukovník a přibližuje události krvavé bitvy třicetileté války. Tu připomínají mohyly s hroby padlých švédských vojáků a nově vztyčený dřevěný kříž.

VÍTEČEK MÁ TEPLO OD KRAJE

Středisko sociálních služeb Víteček v Černošíně si nově topí tepelným čerpadlem. Jeho pořízení významnou měrou podpořil Plzeňský kraj. Tepelné čerpadlo, kterým ve Vítečku topí a ohřívají teplou vodu, nahradilo starý kotelnu uhlí. Středisko pracuje s mentálně a tělesně těžce postiženými dětmi a dospělými.

ARBORISTA OŠETŘIL TUCET VZROSTLÝCH STROMŮ

Odborného ošetření se na prahu podzimu dočkaly stromy v Hanově parku v Domažlicích. Zásah kvalifikovaného arboristy umožnila padesátitisícová dotace z Plzeňského kraje. Odborník ošetřil dvanáct významných stromů, které byly vybrány na základě aktuálního zdravotního stavu a místního šetření. Celkové náklady tohoto ošetření vzrostlých stromů přesáhly 63 tisíc korun.

NOVÁ SILNICE NA SEVERU PLZNĚ

O měsíc a půl dříve byla dokončena celková rekonstrukce silnice vedoucí od Bílé Hory na severním okraji Plzně do Zruče–Sence. Kilometr dlouhý úsek se dočkal mimo jiné úpravy směrového a šířkového uspořádání silnice, nových opěrných zdí, terénních úprav či trubek pro optické kabely. Rekonstrukce přišla na 30 milionů korun a byla spolufinancována z prostředků Integrovaného regionálního operačního programu a Plzeňského kraje.

Metternichovská hrobka prochází rekonstrukcí

Plaský kostel sv. Václava s hrobkou rodiny Metternichů prochází první etapou rekonstrukce. Získá kompletně novou střechu, opraveno bude předsazené schodiště a rukama restaurátorů projdou vstupní dveře do hrobky a smuteční síně. Město se snaží získat i dotace na další rekonstrukci celého kostela a kostelních varhan. Cílem je zpřístupnit kostel sv. Václava i s metternichovskou hrobkou v roce 2023, kdy si budeme připomínat 250. výročí narození kancléře Metternicha.

Hradec zachraňuje svoji dominantu

Bezmála čtyři a čtvrt milionu už investoval Hradec do rekonstrukce své dominanty, kostela sv. Jiří. Kostel, jehož historie sahá až k roku 1384, získala obec do svého majetku před třemi lety. Během dvaceti měsíců byly opraveny střechy a venkovní omítky, ve věžích byly osazeny nové okenice, renovují se dveře. Rekonstrukční práce podpořil více než 1,5 milionem korun i Plzeňský kraj, 86 tisíc přispělo ministerstvo kultury. Další plány počítají s opravou vnitřních omítek, jižní zdi a venkovního schodiště. Vedení obce by ke kostelu rovněž rádo vrátilo sochu sv. Jiří, která byla v 70. letech nenávratně poškozena.

Domažlice navštívil vnuk amerického veterána

Vnuk Jamese Duncana, jednoho z amerických osvoboditelů západních Čech, navštívil na konci léta Domažlice. Tom Duncan si přijel prohlédnout nový památník osvobození, jehož vznik iniciovaly rodiny čtyř amerických veteránů, jimž město udělilo v roce 2016 čestné občanství. Rodiny přispěly na vznik památníků dvaceti tisíci dolary a srovnatelnou částkou přispěly i Domažlice. Památník stojí na místě, ko-

lem něhož přicházeli první američtí vojáci 5. května 1945 do Domažlic. Sestává z žulových kamenných lavic a stolu, které symbolizují místo pro setkávání. Na desce jsou vytesána jména čtyř osvoboditelů - James Duncan, Herman Geist, Robert Gilbert a Matthew Konop. Na stole leží americká vojenská přilba a tradiční chodský klobouk. Červnového odhalení se hosté z USA nemohli kvůli pandemii zúčastnit.

Ministři ocenili dva plzeňské ředitele

Ředitelku plzeňského Sportovního gymnázia Milenu Majerovou a bývalého dlouholetého ředitele Západočeského muzea Františka Frýdu ocenili resortní ministři za jejich práci. František Frýda převzal z rukou ministra kultury medaili Artis Bohemiae Amicis a Milena Majerová obdržela medaili MŠMT 1. stupně za dlouhodobou vynikající pedagogickou činnost, která je nejvyšším oceněním v oblasti vzdělávání a výchovy.

František Frýda je výraznou osobností českého muzejnictví. Do Západočeského muzea nastoupil po studiích již v roce 1964 a v letech 1992 až 2020 byl jeho ředitelem. K jeho velkým zásluhám patří revitalizace

Západočeského muzea či rekonstrukce vodního hamru v Dobřívě.

Milena Majerová se během svého působení na sportovním gymnáziu významně zasloužila o rozvoj a modernizaci školy, o čemž svědčí vynikající sportovní výsledky žáků na republikových i mezinárodních soutěžích a jejich zařazení do reprezentace ČR. Mimořádně aktivně podporuje pedagogický sbor školy při prosazování moderních metod výuky a využívání špičkové didaktické techniky.

Oběma oceněným vyjádřila své uznání také hejtmanka Ilona Mauritzová a celé vedení kraje. Zároveň bylo v Plzni a v Plzeňském kraji oceněno dalších sedm pedagogů.

Senioři studují už v tuctu měst

Univerzita třetího věku při ZČU má od nového akademického roku v kraji už dvanáct poboček. Přibýly totiž nové v Sušici a v Blovicích. V Sušici probíhá výuka v budově městského úřadu a zájemci tu mohou navštěvovat kurz Tajemství fauny a flóry. V Blovicích se vyučuje na zámku Hradiště a prvním oborem, který si tu posluchači mohli zapsat, je Archeologie a historie jižního Plzeňska. Na dalších místech do nabídky přibýly nové obory, jako Včely a lidé, Dějiny

evropského porcelánu, Etika a komunikace, Mykologie, Bible a dějiny, Květena České republiky a mnoho dalších. Univerzita třetího věku letos také rozšířila nabídku o možnost studovat pět vybraných předmětů z různých oborů online.

Zájemci z řad seniorů a lidí ve třetím stupni invalidního důchodu se mohou ke studiu přihlásit i v průběhu roku. Potřebné informace najdou na webových stránkách u3v.zcu.cz.

KRÁTKÉ ZPRÁVY

KONFERENCE O VZDĚLANOSTI V REGIONU

Vzdělanost a spolupráce ve výzkumu, vývoji a inovacích budou tématem konference Inteligentní specializace regionu. Ta se sejde na konci října v Plzni. Zástupci veřejné správy, vysokých škol, výzkumných organizací a inovačních firem zde budou hovořit o oborech, jako je chytrá mobilita, biomedicína a technika ve zdravotnictví, nové materiály a inteligentní výrobní systémy.

VOCHOMŮRKY MAJÍ CENU ZA PŘÁTELSKOST

Nezisková organizace Vochomůrky z Vochova se může pochlubit tím, že byla na Fóru rodinné politiky pod záštitou MPSV zařazena do 1. národního seznamu zaměstnavatelů přátelských k neformálním pečujícím. Vochomůrky se dokázaly vklínit jako jediná malá organizace mezi velké společnosti a instituce, jako je ČEZ, Tesco, Středočeský kraj, město Praha a další. Ve Vochově patří k nejvýznamnějším zaměstnavatelům a každému zaměstnanci vycházejí vstříc podle jeho rodinných potřeb.

EUROPE DIRECT KLATOVY UŽ JEDE

Evropské informační centrum v Klatovech už jede na plné obrátky. V říjnu spolupřidává konferenci zaměřenou na ekologii a digitalizaci a on-line přednášku Pavla Frývaldského nazvanou Kulturní kořeny Evropy: idea a vize evropanství. K ní se může veřejnost připojit 25. října. Více na www.europedirect.cz.

SPORTOVNÍ TALENT

V této rubrice představujeme talentované sportovce, kteří reprezentují Plzeňský kraj.

Adéla Holubová (19 let), horská kola, závodí za kola-bbm.cz.

Škola:

Střední zdravotnická a vyšší odborná škola zdravotnická Plzeň.

Sportovní úspěchy:

- několikanásobná mistryně ČR mládeže
- přebornice ČR U23
- účast na SP MTB 2021 mezi ženami
- reprezentantka ČR.

Koníčky:

- sport obecně a zejména kolo v přírodě, cestování, čtení...

Adéla Holubová patří mezi sportovce, které podpořil Plzeňský kraj prostřednictvím Akademie individuálních sportů PK pečující o talentované sportovce reprezentující PK na mezinárodní úrovni.

Středoškoláci mají zlaté ruce

Správa a údržba silnic má novou Tatra – a není to Tatra ledajaká! Jde o automobil, který v rámci projektu Tatra do škol složili žáci SPŠ dopravní v Plzni.

Sedm žáků třetího a čtvrtého ročníku oboru Mechanik opravář motorových vozidel a Autotronik absolvovali školení v Tatře Kopřivnice a pak už pod vedením svých pedagogů skládali vozidlo z dodaných dílů. Pracovat začali loni na jaře a letos koncem května ohlásili konec. Pak absolvovali v kabině vozu zkušební jízdy na polygonu a škola slavnostně obdržela symbolický klíč od vozu. Nakonec byl automobil osazen radlicí a nástavbou sypače a na začátku září jej převzali silničáři.

Tatra do škol je společným projektem školy a společnosti Tatra Trucks a. s. a nemá v České republice obdoby. Nejde však o jedinou metodu podpory technického školství v kraji. Dalším modelem jsou kufříky se sadou ručního nářadí, které dostávají žáci nastupující do prvních ročníků tříletých oborů zakončených výučním listem.

Letos jich byla bezmála tisícovka ze dvou desítek středních škol: zedníci, instalatéri, tesaři, pokrývači, kamnáři, elektrikáři, automechanici, zahradníci, farmáři, opraváři, karosáři a řada dalších. Nářadí mohou využívat nejen při výuce, ale i k vlastní potřebě.

Kraj šetří miliardy

Bezmála jednu a tři čtvrtě miliardy korun ušetřil za jedenáct let své existence kraj Centrální nákup. Přípravuje totiž, vyhláší, hodnotí a kontroluje veřejné zakázky, které vyhláší kraj a jeho organizace. „Díky velkým objemům objednaného zboží dokáže zajistit lepší ceny nebo garantovat jejich výši na delší časové období, objednává různorodé zboží na jednom místě nebo má přehled o celkovém množství objednaných položek v rámci celého kraje,“ vysvětluje funkci Centrálního nákupu jeho ředitelka Jana Dubcová (na snímku).

Divadlo a kraj zvou lidi z regionu za kulturou

Žijete na venkově a rádi byste jezdili za kulturou do Plzně? Žádný problém. Kraj ve spolupráci s Divadlem J. K. Tyla připravil projekt nazvaný Kultura občanům regionu, který cílí především na lidi žijící mimo centrum. Zpřístupní kulturu doslova každému: seniorům včetně doprovodů, lidem s hendikepem, ale i členům nejrůznějších spolků a svazů, jako jsou dobrovolní hasiči, rybáři, včelaři nebo zahrádkáři.

A zdaleka nejde jen o návštěvy divadelních představení. Účastníci zájezdu za kulturou do Plzně si mohou vybrat, jaký další program si před odpoledním představením zvolí. Mohou společně navštívit galerie i muzea, Techmanii, zoo nebo Loosovy interiéry, anebo si prohlédnout zákulisí

a technologie Velkého či Nového divadla. Nebo si mohou jen zajít na oběd a užít si volný čas v západočeské metropoli.

V letošní sezoně nabídne divadlo v rámci projektu tři představení napříč umělec-

kými žánry. Obec pak zprostředkuje svým občanům nákup vstupenek na představení a zajištění dopravy. Plzeňský kraj poskytne až 50% příspěvek na dopravu a DJKT zajistí celou administraci a organizaci projektu.

Turistů ráj má Zlatý středník

Facebooková stránka a instagramový profil Plzeňského kraje Turistů ráj získaly dvě ocenění v prestižní soutěži Zlatý středník. Porota je ocenila v kategoriích Struktura, obsah a storytelling a Sport, zábava, umění, média, cestovní ruch a gastronomie. Soutěž Zlatý středník je profesní soutěž hodnotící firemní média a nejlepší komunikační projekty vznikající jak v České re-

publice, tak na Slovensku. Stránku a profil pro kraj spravuje agentura Scale.

Kraj vypráví v příbězích na sociálních sítích o památkách, ztracených vesnicích, přírodě nebo o místech, kde se natáčely oblíbené filmy a pohádky. Na facebookové stránce Plzeňský kraj • Turistů ráj funguje navíc skupina Výlety po Plzeňském kraji, která má aktuálně bezmála 46 tisíc členů.

Památka Plzeňského kraje 2021

PLZEŇSKÝ KRAJ VYHLAŠUJE ČTVRTÝ ROČNÍK SOUTĚŽE O NEJLEPŠÍ REALIZACI OBNOVY NEMOVITÉ KULTURNÍ PAMÁTKY. OCENĚNA BUDE OBNOVA NEMOVITÉ KULTURNÍ PAMÁTKY, KTERÁ BYLA DOKONČENA V ROCE 2020, KDY SE SOUTĚŽ VZHLEDEM K PANDEMICKÝM OPATŘENÍM NEVYHLAŠOVALA, NEBO V ROCE 2021. SOUTĚŽIT BUDE MOŽNÉ VE DVOU KATEGORIÍCH:

1) stavby 2) sochy a drobná architektura

Věřejnost bude moci hlasovat vždy pro jednu památku, a to v průběhu října a listopadu 2021 prostřednictvím internetových stránek soutezpamatka.plzensky-kraj.cz.

Aktuální informace budou průběžně zveřejňovány na portále Plzeňského kraje.

Kvalifikaci se mnou běžel táta

Příběh Marcely Joglové připomíná hollywoodský film. Je v něm rodinné štěstí, pád na dno, dlouhý boj a na konci zázrak v podobě olympiády. Rodačka z Klatov se postavila na start maratonu pod pěti kruhy. A to ve 34 letech, pouhé čtyři roky od svého vůbec prvního maratonského běhu.

K rozhovoru jsme se sešly v Plzni. Marcela Joglová přijela vlakem, a protože Klatovy jsou od Plzně jen něco málo přes čtyřicet kilometrů, očekávala jsem, že zpátky poběží.

„Abych si splnila denní kilometráž?“ směje se. „Ne ne. Přijela jsem z Prahy.“

Vzdálenost Plzeň – Klatovy vás neláká ani v rámci tréninku?

Třeba někdy vymyslíme i takový závod.

Možná jsme teď inspirovaly i jiné běžce. Potkáváte při běhání hodně lidí?

To záleží, kde se nacházím a v kolik vyběhnu, ale v Praze běhám často podél Vltavy a tam potkávám lidí dost. Občas mi někdo i napíše, že mě potkal, jestli je možné, že jsem to byla já.

Máte pocit, že běhá hodně lidí, anebo by jich mohlo běhat ještě víc?

Poslední dobou zažívá běh obrovský boom, což mě samozřejmě velmi těší, ale těžko se řekne, zda by mělo běhat více lidí. Spíše obecně by mohlo být více sportovní aktivit, zejména u dětí, než striktně běhat. Ale běhajících dospělých mám kolem sebe mnoho, ovšem sportovec kolem sebe mívá podobnou komunitu lidí.

Co vám běhání dává?

Aktuálně je to náplň mého života. Nejen samotný běh, ale vše co k tomu patří. Není to jen o samotném běhání. Bavíme-li se ale konkrétně o něm, je to pocit radosti a štěstí, denní režim, udržuje mě v kondici a v rozumné váze. Má i roli kompenzace, když je mi ouvej nebo si s sebou vezmu myšlenku a rozebírám si ji během klusání.... Sport do mého života patřil vždycky. Zkrátka mě baví.

Běháte se sluchátky v uších?

Když běžím ve městě, navíc kde už to znám a je kolem velký provoz, tak si sluchátka беру, abych to odfiltrovala. Poslouchám to, co koresponduje s mojí náladou nebo co mě namotivuje. Když mám těžší trénink, tempo-vý běh, pouštím si rychlejší hudbu. V přírodě si ale sluchátka neberu.

Proč?

Chci zůstat v kontaktu s okolním světem. Stejně jako vnímám své tělo, vnímám i přírodu a zvířata kolem sebe. Ticho v přírodě mě nabíjí.

Kde se vám líbilo běhat nejlépe?

Těch krásných míst je mnoho. Hluboko se mi zaryla pod kůži Keňa. Tam je člověk nejbliž sám sobě, nejlíp se soustředí. Moc ráda mám ale i Livigno nebo St. Moriz. Monte Gordo či Mallorca byly taky krásné. Stejně tak se mi ale líbí i v Krkonoších, na Šumavě nebo na Lipně. Všude je něco krásného.

Vy jste svůj vůbec první maraton v životě běžela v roce 2017 a letos už jste byla na olympiádě v Tokiu, a to ještě ve 34 letech, kdy vám okolí dávalo najevo, že jste stará. Jak se stane, že člověk začne jen tak běhat a za čtyři roky je na olympiádě?

Základem je silná motivace. Ale já mám atletický základ, protože jsem od malička sportovala. Pak byla ovšem dlouhá prodleva: pracovala jsem, studovala, potýkala jsem se s problémy s příjmem potravy. Takže jsem vlastně začínala pořád a pořád znova. Až jsem poznala svého přítele a nastal zlom. Došlo k přerodu Marcely Joglové a já jsem si uvědomila, co vlastně chci. Že chci žít tady a teď. Že život je moc krátký na to, abych o něčem jen mluvila a snila. Určila jsem si priority a motivace rostla. Začala jsem u krát-

kých vzdáleností, postupně jsem je prodlužovala, pak se přidal trenér a bylo to.

Namalovala jste si plán či harmonogram a směřovala jste k olympiádě?

To ne. Úplně na začátku to takhle konkrétní nebylo. Prvotní myšlenka byla, že chci znovu začít běhat. Zdravě žít a nastavit si zdravý životní styl. Původně jsem dokonce vůbec nechtěla dělat maraton, ale triatlon.

Nemáte někdy pocit, že to všechno není pravda, že se vám to jen zdá?

Možná si to ještě pořádně ani neuvědomuji, co se mi za těch pár let podařilo. Ale je to moc krásné.

Na začátku vašeho běhání ovšem byl velký problém: desetiletý boj s bulimií. Jak se to semlelo? Já jsem se dočetla, že na začátku byla věta jednoho spolužáka, že vám roste zadek.

Nemyslím si, že konkrétně tato věta je původ. Tato nemoc je multifaktoriální a toto byl jen jeden z faktorů. Sešlo se jich víc. Bylo mi třináct, čtrnáct a ten kluk se mi líbil. Trefil se špatně, zrovna jsem i zhlédla film o baletce, která aby hubla, tak zvracela, což se pro mne stalo paradoxně návodem. Spadla jsem do toho velmi rychle. Hned druhý den jsem to zkusila a nešlo vystoupit. Rychle jsem hubla a líbilo se mi to. Každý den jsem si říkala, že už s tím skončím, ale nedařilo se mi to. Po dvou měsících jsem se s tím mamce svěčila. Byla překvapená a bylo vidět, jak jí to mrzí, ale neváhala a vyhledaly jsme hned pomoc.

Proč to pak trvalo deset let?

Absolvovala jsem léčbu v Plzni, ale nikam to nevedlo. Trápila jsem se, nesportovala, stranila se kolektivitu, sebevědomí klesalo, chyběla mi energie, cítila jsem se osamělá a ztracená. Zkusily jsme tedy ještě specializované pracoviště v Motole. Léčbou jsem bez problémů prošla, ale hned po týdnu jsem v tom byla zpátky. Když jsem pak byla na internátu, přes týden jsem to zvládala. Jenže na víkend jsem jezdila domů a těšila jsem se, jak se zase budu uklidňovat, „bažit“, jít dle. Po maturitě jsem nastoupila na vyšší odbornou školu, kde už nás na internátu nikdo nehlídal – a já do toho spadla zase o něco víc.

Jak se vám z toho pak podařilo dostat? Hraje klíčovou roli okamžik, kdy do vašeho života vstupuje váš současný přítel, nebo to bylo dřív?

To bez pochyby, to on za tím vším stojí. Objevil se zodpovědný a slušný kluk, který mi se vším pomáhal, hned mě představil rodině. Postupně jsem na něj asi trochu přehazovala svoje starosti, což opět paradoxně vedlo k tomu, že jsem se, dalo by se říct, sesypala. Přišly deprese, negativní postoje, smutek, nechuť ke všemu. Ale on mě chtěl vidět šťastnou.

To od něj muselo být velké hrdinství: neutěct a najít někde hluboko ve všech těch problémech tu skutečnou Marcelu Joglovou.

A víte, jak moc si toho vážím? Samozřejmě si uvědomuji, že možná 99 procent kluků by uteklo. Ale on mne objal a řekl: jsme v tom spolu. Našli jsme lékaře a on k němu chodil se mnou. Odřízla jsem se od světa a soustředila jsem se jen na svou léčbu, která trvala asi čtyři měsíce a byla velmi intenzivní.

A tam někde je i začátek běhání?

Ano, tam jsem začala přemýšlet, co doopravdy chci.

Přemyslíte nad tím, až jednou budete mít třeba dceru, budete dohlížet, zda do podobných problémů taky nesklouzává?

Zejména doufám, že nic takového nebudu muset řešit, ale myslím, že budu podvědomě sledovat signály, rozhodně však na ně nechci upozorňovat. Nechci na své děti tlačit v tom, jak vypadat nebo co jíst. Chci jim být spíše vzorem, aby vše přirozeně plynulo.

Dalším kořenem vašich problémů je určitě i příběh vašeho tatínka. V devadesátých letech podnikal a rodina se měla dobře. Jenže pak přišly potíže a s nimi alkohol. Myslíte, že tam někde může být původ vaší bulimie?

Tehdy jsem to tak nevnímala, ale jsem si jistá, že to jeden z faktorů byl. Táta byl sebevědomý chlap, který se o nás postaral a zbožňoval nás, byl vtipný, byl to kamarád. Přivedl mne i bratry ke sportu, chtěl z nás mít vrcholové sportovce, takže kdyby se dožil mého startu na olympiádě, byl by šťastný. Bohužel měl ale problémy s alkoholem, které se stupňovaly.

Byl nemocný, dnes už to vím. Je to nemoc, která mění osobnost člověka, takže i táta se změnil. A my, děti, jsme to vnímaly, nebylo to příjemné. Vůbec nejhorší bylo poslouchat hádky rodičů. Přesto si ho pamatuji v dobrem.

Myslíte na něj, když běháte?

Dost často, zejména v mých začátcích. Lidé v Keni vyrábějí náramky z kamínků, takže když jsem tam byla, nechala jsem si vyrobit jeden černý s nápisem, který symbolizoval tátou, a jeden bílý, který symbolizuje mamku. Ten černý se mnou běžel při kvalifikaci a bílý na olympiádě. A chodím si s tátou občas povídat k jeho hrobu. Vyprávím mu, jaké byly závody, jak mi to šlo a podobně.

Máte pocit, že je tam skutečně s vámi, nebo je to monolog?

A víte, že ho asi vnímám? Je tam. Dokonce ho cítím i při závodech. Nejvíce asi v Kataru a pak při té olympijské kvalifikaci.

Jaké máte ještě běžecké sny a plány?

Na olympiádě jsem měla trochu vyšší ambice, takže jsem si sice splnila sen běžet na olympiádě, ale ten druhý, vnitřní cíl, zůstal nenaplněný. Tím vznikla myšlenka ještě na Paříž, za tři roky. Příští rok v létě jsem kvalifikovaná na mistrovství světa a Evropy v atletice. Na obou se běží maraton, takže by bylo krásné zaběhnout si osobák právě na jedné z těchto akcí.

Je nějaká délka tratě, která je pro vás hranicí, přes níž nepůjdete?

Dvakrát už jsem běžela i padesát kilometrů! Nebráním se ničemu. Nechávám vše otevřené a uvidím, kam mě život zavede.

Co sprinty?

Na ty už jsem příliš pomalá, to nedoženu. Sprint je pro mladší. Já mám problém zrychlit, když mi ujíždí tramvaj.

Lákají vás i jiné sporty?

Odpočinkově se věnuju různým sportům. Třeba mám ráda tenis, zahrát si tak s jedním z mých vzorů, Rogerem Federerem...wau. Ale i s českými hráčkami by to byla pocta. Vždyť zrovna v ČR máme spousty skvělých hráček, světové úrovně!

Markéta Čekanová

PODCAST

V Podcastu Plzeňského kraje se ještě dozvíte, jaké časy chce ještě Marcela Joglová pokořit, jak odpočívá, o čem si povídá se starším bratrem, jaké má běžecké vzory nebo jak na její příběh o bulimii reaguje veřejnost.

Klatovská nemocnice nabízí most k transplantaci

Významnou úsporu času, více pohodlí a možnost téměř normálně pracovat. Nejen tyto výhody má pro pacienty s chronickým selháváním ledvin peritoneální neboli břišní dialýza. Tu nabízí i Klatovská nemocnice.

„Bohužel stále přibývá pacientů s vážnými poruchami ledvin, kteří jsou závislí na dialýze. Ta se ale zatím v Čechách poskytuje převážně přístrojově a pacienti na ni musejí jezdit třikrát týdně do nemocnice, což jim zabere včetně cesty i sedm hodin,“ popisuje primář interního oddělení Klatovské nemocnice Jan Vachek.

Peritoneální dialýza funguje jinak. Pacient ji po zaškolení provádí sám v časech, které mu vyhovují. Do nemocnice jezdí jen jednou měsíčně na kontroly. Jinak může být doma,

chodit do práce, klidně i cestovat. A nemusí s sebou vozit žádný přístroj, u něhož by se děl několik hodin. Hlavním vybavením jsou vaky se speciálním roztokem.

„Pacient má do těla zavedený katetr. Tím si do dutiny břišní bezbolestně napustí tekutinu z vaku, která pak do sebe během několika hodin nasaje všechny nadbytečné látky a tělo vyčistí,“ vysvětluje lékařka Kateřina Oulehle. Proces očišťování probíhá celý den, tedy jako se zdravými ledvinami. V těle tak na rozdíl od hemodialýzy nedochází k prud-

kým výkyvům složení krve ani k velkým výkyvům objemu tekutin. Metodu plně hradí zdravotní pojišťovny.

Peritoneální dialýze se také říká most k transplantaci, protože její využití je spojeno s lepším přežíváním pacientů a také přežití ledvinného štěpu je u takto léčených pacientů lepší než u pacientů na hemodialýze. V Čechách ji zatím využívá zhruba jen 300 pacientů z téměř šesti tisíc dialyzovaných. Klatovská nemocnice letos nabídla tuto péči třem lidem a mezi pacienty vybírá další.

Nemocnice bude mít dvě věže

Modernizace Rokycanské nemocnice má jasnější kontury. Architekti dokončili dispoziční studii rekonstrukce a dostavby nemocniční budovy. V těchto týdnech pak finalizují projektovou dokumentaci, aby kraj mohl požádat o stavební povolení. Modernizace nemocnice se bude realizovat za provozu, a tedy postupně. Hned v první fázi získá zařízení nové dominanty v podobě bočních věží rozšířeného ambulantiho traktu.

Nemocniční komplex bude i nadále uspořádán ve tvaru písmene H, kdy v přední severní části budou i nadále umístěny ambulance a administrativa. Novinkou budou dvě čtyřpodlažní věže na koncích křídel ambulantiho traktu, které vzniknou hned v první etapě. Do modernizovaného ambulantiho traktu se po dokončení druhé etapy přesunou i ambulance z jiných částí budovy. V zadním, jižním traktu budovy budou už výhradně lůžkové

stanice. Modernizovat se bude rovněž po etapách – přístavbou a rekonstrukcí v jednotlivých křídlech a podlažích.

Modernizace počítá i s demolicí některých starších samostatně stojících technických staveb, které jsou minimálně využívané a chátrají. Místo nich vznikne z části jedna z věží a z části je zaplní parkoviště nebo nová zeleň.

Rokycanská nemocnice je poslední z krajských nemocnic akutní péče, která čeká na výraznější modernizaci.

Domov v Liblíně žije čilým životem

Sedmdesát let již slouží Domov sociálních služeb v barokním zámku v Liblíně. Jeho posledním českým majitelem byl ředitel a akcionář čokoládovny Orion Emil Kučera, jemuž zámek patřil od roku 1930. Po jeho smrti v roce 1940 převzala zámek německá správa, která tu zřídila domov pro svobodné německé matky. Po válce přešel celý areál do rukou československého státu. Nejprve zde byla ozdravovna pro děti, pak Krajská politická škola a později nemocnice. Od konce roku 1951 slouží liblínský zámek jako ústav sociální péče.

Dnes je jeho kapacita 132 lůžek a své služby poskytuje osobám s mentálními, tělesnými a zdravotními hendikepy a seniorům. Jeho obyvatelé se mohou zapojit do bohatého programu nejrůznějších rehabilitačních pobytů, kulturních akcí, výletů nebo třeba stanování u řeky. Největší radost jim ovšem dělají pravidelné návštěvy patronky domova, zpěvačky Heleny Vondráčkové.

Domov má vlastní prádelnu a kuchyň. V rámci doplňkových služeb tu perou a vaří i pro veřejnost. Studny a vrty na území zámecké zahrady zase dodávají pitnou vodu do obce. O část parku se starají sami uživatelé v rámci pracovní terapie. Rovněž

tak uživatelé vystupují s programy pro důchodce v nedalekých Radnicích a aktivně se zúčastňují různých vystoupení v okolních domovech. Jeden uživatel je dokonce zaměstnán u OÚ Liblín a pomáhá s úklidem obce.

Pěstounské rodiny si užily společný víkend

První zářijový víkend se konalo další z tradičních setkání pěstounských rodin Plzeňského kraje. Pro děti byl připravený bohatý program. Společně všichni hledali poklad, navštívili Horažďovice, Písek i hrad Rabí.

Právě v Písku se děti staly tvůrčími animátory. Získané dovednosti mohly využít při natáčení videa či fotografování v rámci vyhlášené soutěže k propagaci pěstounství „Naše NEJ... z prázdnin“.

Kraj chce zastavit dětské exekuce

Neuhrazené poplatky za odvoz komunálního odpadu jsou jednou z nejčastějších příčin způsobujících zadluženost dětí, která může vést až k exekucím. Plzeňský kraj se potýká s největším počtem takto zadlužených dětí a mladistvých v České republice. Proto kraj vytvořil metodiku k vyměňování místního poplatku za komunální odpad dětem, která je přístupná na webu kraje. Je určena zejména obcím a má napomoci k tomu, aby obce exekuce vůči dětským dlužníkům zastavily. Plzeňský kraj se tak připojil k iniciativě dalších krajů, které se rozhodly tuto situaci v oblasti dětských dluhů řešit a učinily kroky vedoucí k zastavení těchto exekucí. Vedení kraje věří, že postup pomůže postupně zlepšit situaci v kraji, aby děti nevstupovaly do dospělosti s dluhy.

JIŘÍ HANOUSEK
(Piráti)

předseda Výboru
pro investice a majetek

PAVEL JAVORSKÝ
(ANO)

zastupitel Plzeňského kraje

LIBOR PICKA
(STAN)

předseda Výboru pro kulturu,
památkovou péči
a cestovní ruch

MAREK ŽENÍŠEK
(TOP 09)

náměstek hejtmanky
pro oblast kultury
a památkové péče

Tématem říjnového Hyde Parku byla nová budova Západočeské galerie – téma dlouholeté a mnohdy vnímané i kontroverzně.

Naskenujte a poslechněte
si náš podcast HYDE PARK
Plzeňského kraje

V programovém prohlášení nového vedení kraje stojí, že stavba nové budovy galerie bude zahájena, jakmile se kraji podaří získat kofinancování čtyřiceti procent nákladů. Na začátku prázdnin kraj uvedl, že se bude ucházet o dotaci od ministerstva kultury, která by měla pokrýt patnáct procent. Jaká je aktuální situace?

ŽENÍŠEK: Všechno platí. Nyní jsme se snažili aktualizovat cenu. Což je sice odhad, ale indexovaný. Uvědomujeme si, že ceny ve stavebnictví letí nahoru, ale potřebujeme mít aktuální částku do žádosti pro ministerstvo kultury. A tato aktuální částka je 1,167 miliardy korun. Přitom ještě v dubnu to bylo 945 milionů. Abychom tedy naplnili koaliční smlouvu, musíme sehnat 500 milionů.

Víte, kde je sehnat?

ŽENÍŠEK: Zdroje jsou jasné: jedním je již zmíněné ministerstvo. Tam je otázka, zda by nebylo možné částku ještě navýšit. Nám se těch patnáct procent zdá ve srovnání s jinými dotačními tituly podobného typu málo. Druhým zdrojem je Národní plán obnovy, na který čekáme. Zde by mělo být podle aktuálních informací pro každý kraj k dispozici asi tři sta milionů na kulturní infrastrukturu. Ale záleží i na tom, jaké další subjekty z našeho kraje by se ucházely o peníze na svoje projekty. To jsou ty dvě asi nejjistější možnosti.

JAVORSKÝ: Není možné, aby celé břemeno financování nesl Plzeňský kraj. Mluvíme o hodnotných uměleckých dílech,

o kulturních památkách. Současná galerie je v nevyhovujících prostorách a my potřebujeme vyřešit depozitáře, kde jsou všechna díla uložena.

HANOUSEK: Kvituji, že vedení kraje aktualizuje ceny výstavby Galerie po měsíci. První částka, kterou jsem zaznamenal ještě jako řadový občan někdy před jedenácti lety, byla osm set milionů. Za jedenáct let tedy ceny vzrostly o dvě stě milionů a teď vzrostla cena skoro o sto milionů za měsíc. To mě zarazí.

ŽENÍŠEK: Jde o čísla, která jsou nutná pracovní pro nás, do žádostí. Zároveň je možné, že skutečná částka bude ještě jiná, a to klidně i směrem dolů. Pokud se vše podaří a na konci příštího roku vyhlásíme soutěž na zhotovitele stavby, může soutěž na takto velikou stavbu, jedinou novostavbu sbírkotvorné instituce v Česku, stlačit ceny i níž. Zároveň je třeba si uvědomit, že projekt galerie je už zhruba deset let starý, takže se změnila i technologie, které mají být v galerii nebo na plášti budovy použity, a jejich ceny.

PICKA: Plzeň, kraj i celý stát novou galerii potřebuje. Je tedy na panu náměstkovi a paní hejtmance, aby se kraj ucházel o to, aby se stala takzvanou vyjmenovanou položkou státního rozpočtu.

Západočeská galerie po celou dobu své existence, tedy od roku 1953, sídlí v provozních prostorách. Máte podrobnější přehled o současné situaci? Jestli v některých prostorách nehrozí poškození uměleckých děl nebo zda vůbec galerie splňuje standardy 21. století?

ŽENÍŠEK: Řekl bych, že to nevyhovuje ani standardům 20. století. Rozhodně jsme v rozporu se zákonem z roku 2000, který říká, jak o sbírky uměleckých děl pečovat. Nejde jen o depozitáře, ale i o výstavní prostory. Ani ty nejsou už vhodné. Kraj je zřizovatelem galerie a je tedy v našem vlastním zájmu nebýt v rozporu se zákonem a také vystavovat cenná díla veřejnosti.

Dělá kraj dost pro to, aby nová budova galerie byla postavena?

JAVORSKÝ: Určitě ano. Nicméně by to mělo jednoznačně být i v zájmu města Plzně. Protože prezentace uměleckých děl v galerii a její dopad na turistický ruch je na město přímo navázán.

HANOUSEK: Kraj už udělal hodně. Zažádal o stavební povolení, teď se dodělává prováděcí dokumentace stavby, nad rámec projektování byly připraveny inženýrské sítě pro napojení nového objektu. Teď už jen chybí sehnat peníze.

PICKA: Galerie se prostě postavit musí, takže se musí sehnat i peníze. Spousta staveb po republice se dostala přímo do státního rozpočtu, tak proč by se tam neměla dostat Západočeská galerie? Zvláště když město Plzeň je zastávkou turistů příjezdějících do Česka nejen ze západu, ale třeba i z Asie. Myslím, že by bylo vhodné rozšířit jejich cesty od pivovaru i k umění, ukázat jim, že právě tady mohou vidět třeba ve světě oblíbené kubisty.

Galerie bude stát v centru Plzně. V jaké fázi je jednání o spoluúčasti města?

ŽENÍŠEK: Zatím to není ve fázi, že bychom oficiálně žádali.

Kofinancování jste tedy dosud s městem neřešili?

ŽENÍŠEK: Jen na neformální úrovni.

JAVORSKÝ: Plzeň vložila do projektu pozemek U Zvonu. Ano, můžeme diskutovat o tom, že je to rozlivové území Radbuzy. Můžeme se bavit o tom, že město chce omezovat dopravu ve svém středu, což také nebude pro galerii zrovna jednoduché. Z mého pohledu bude Plzeň z nové galerie profitovat vůbec nejméně a to by se mělo v nějaké dohodě určitě odrazit.

ŽENÍŠEK: Za to, že město darovalo kraji pro galerii pozemek, je kraj vděčný. Teď je třeba spočítat, kolik nám chybí, a jednat o nějaké spoluúčasti. Ale nepředpokládám, že by Plzeň byla nějakým významným donátorem. Většinu peněz očekávám od státu.

PICKA: Myslím, že město Plzeň se ke galerii staví čelem. Nenalhávejme si: návštěvníky galerie nezajímá, je-li jejím zřizovatelem kraj, město nebo někdo úplně jiný. Oni chtějí vidět sbírky a ty jsou v Plzni.

HANOUSEK: Dotkli jsme se tu dopravy. V projektu jsem viděl asi čtyřicet parkovacích míst. Z toho usuzuji, že se pro parkování návštěvníků počítá asi i s nedalekým parkovacím domem Rychtářka.

Objevila se někdy v úvahách o financování galerie i varianta zapojení soukromého sektoru, tedy že by šlo o takzvaný PPP projekt?

ŽENÍŠEK: Pátral jsem po tom, ale nenašel jsem, že by se v oblasti kultury někde na světě takto zrealizoval úspěšný projekt. Našel jsem případy, kdy soukromý sektor pomohl za reklamu zajistit mobiliář nebo upravit interiér. To funguje a něco podobného mám také v plánu. Ale nepůjde o tak zásadní prostředky, které by pomohly získat tu půlmiliardu, kterou potřebujeme.

PICKA: Výstavní prostor stavěl v Dolní oblasti Vítkovice soukromý investor pan Světlík, ale to je výhradně jeho investice.

ŽENÍŠEK: Když jsme počítali, jak by vycházelo splácet, že nám soukromý investor něco postaví, my mu platíme nájem a teprve v nějakou chvíli to přejde do majetku kraje, ukázalo se, že standardní půjčka v bance vyjde levněji.

JAVORSKÝ: Já si neumím představit, že by do takovéhle stavby vstoupil soukromý investor, který by tu chtěl být zviditelněn.

Není možné směřovat špičková umělecká díla a nějakou komerční část.

ŽENÍŠEK: Podle mne je role soukromých investorů jinde. Byl bych rád, aby podporovali živou kulturu, kde se také prostředky shánějí těžce, a kraj nemůže platit všechno. Ale o infrastrukturu, zvláště když je kraj zřizovatelem, by se měl kraj postarat sám ve spolupráci se státem.

Galerie v lokalitě U Zvonu je projekt starý přes deset let. Nemáte obavy, že až se opravdu začne stavět, ukáže se, že některé věci už nevyhovují, že zastaraly?

JAVORSKÝ: Jedenáct let je v kontextu technologií a materiálů opravdu hodně. Ovšem projekt nás vyšel na třicet milionů. Takže jen tak ho odložit, jen proto, že si myslíme, že už to není ono, taky nejde. Neumím si představit, že bychom se vlastně vrátili na úplný začátek a začali projekt předělávat.

HANOUSEK: Zhruba před rokem dostal tu též otázku i sám architekt. Jestli si dobře vzpomínám, řekl, že architektonicky si za projektem stojí a pokud by mělo dojít k nějakým změnám, tak jen v technologické části stavby.

PICKA: A i to by možná mohlo vést ke zlevnění. Před jedenácti lety bylo třeba osvětlení nebo vytápění někde úplně jinde.

ŽENÍŠEK: Územní rozhodnutí bylo vydáno v roce 2013, architektonická soutěž 2009. To je osm, dvanáct let. Kdybychom si teď řekli: pojďme najít lepší místo nebo levnější variantu, ztratíme dalších deset, dvanáct let.

Představme si teď úplně krizový scénář: existují i jiné varianty, jak zajistit Západočeské galerii nové prostory, než je výstavba budovy U Zvonu? Umíte si představit, kde jinde by to mohlo být?

PICKA: To by byla opravdu velmi krizová situace a my bychom museli řešit, zda chceme mít galerii v centru Plzně, nebo ne, zda stačí jen depozitář, nebo i nové výstavní prostory. A to je přesně to, o čem teď mluvil Marek Ženíšek: máme za sebou více než deset let projektování a povolování – a to všechno by v takovém případě bylo znovu před námi. A proto nestahujme kalhoty, brod je ještě daleko!

HANOUSEK: S tím souhlasím, u každé investice jsou možné varianty. Například v jiných městech řeší uložení historických děl v nově postaveném depozitáři – hale na zelené louce. Tuto možnost máme také.

JAVORSKÝ: Pokud bychom se ocitli v takové situaci, museli by rozhodující slovo mít odborníci ze Západočeské galerie. My jsme jen politici, kteří mohou diskutovat, jestli to bude jen depozitář na zelené louce, ale fakta a potřeby znají oni.

Moje otázka směřovala k objektu, o němž se v souvislosti s galerií čas od času mluví, a tím jsou bývalé městské lázně v Plzni. Mohla by tu galerie sídlit?

JAVORSKÝ: Přinesl jsem si novou studii opravy lázní. Majitel se rozhodl pro vybudování bytových a nebytových prostor. A tím si myslím, že diskuse o galerii v lázních padá.

ŽENÍŠEK: Galerie v lázních si asi představit umím, ale nesouhlasím s takovou variantou. Bylo by to dražší než novostavba a z konzultací s vedením galerie vím, že i nevyhovující.

PICKA: Zhruba před rokem jsem se byl v lázních podívat s architektem Janem Soukupem a ten upozorňoval, že pokud by tu měla být galerie, ve skutečnosti by musel za lázněmi vyrůst úplně nový objekt pro sbírky a výstavy a budova lázní by byla jen jakýmsi vstupním traktem.

Ani území nějakého bývalého průmyslového areálu by podle vás nebylo vhodné?

HANOUSEK: Nenapadá mě žádný objekt, který by byl vhodný. Podobně jako v Anglii – krásnou dominantní budovu bývalé elektrárny na břehu řeky v Plzni bohužel nemáme.

PICKA: Galerie by měla být v dochozí vzdálenosti i jiných turistických cílů, jako je pivovar, katedrála a podobně. Nedává smysl převážet do ní turisty autobusy někam na Borská pole nebo jinam. Potřebujeme, aby si turista prohlédl pivovar a pěšky šel do galerie, cestou se třeba ještě zastavil na kávu nebo si něco koupil, zkrátka utratil tu peníze.

JAVORSKÝ: V brownfieldu si dovedu představit technologické centrum, ale rozhodně ne galerii.

Pokud se podaří sehnat chybějící peníze, bude se v roce 2025 nová budova Západočeské galerie U Zvonu slavnostně otevírat. Jsou už plány, jakou to bude výstavou?

ŽENÍŠEK: Takhle daleko ještě nejsme, ale pracovníci galerie se na to už teď moc těší a věřím, že budou schopni velmi rychle říct, jak bude vypadat otevírací ceremoniál a první expozice.

Hyde park vedla
Markéta Čekanová

Spoje zastavují v nových zastávkách

Od konce srpna slouží cestujícím řada nových či staronových autobusových zastávek. Ta v Dobřanech usnadňuje dostupnost areálu léčebny pro spoje, které jedou do Chlumčan, v Sušici zase zlepšuje dostupnost Úřadu práce. Zastávka v Kašperských Horách u školy vznikla na přání rodičů, aby se jejich děti dostaly bezpečněji do školy. Nicméně v zastávce zastavují všechny spoje, které do Kašperských Hor přijíždějí od Stach či Nezdic. Nová zastávka v Domažlicích nově obsluhuje rozvíjející se oblast za bývalými kasárny. V Přešticích zastávka zlepšuje obsluhu průmyslové zóny v Hlávkově ulici a zastávka Chotíkov, spalovna nově umožňuje dostupnost průmyslových objektů kolem silnice I/20 a areálu spalovny. Nové zastávky však nevznikají jen v autobusové dopravě. V roce 2022 začne fungovat nová vlaková

zastávka Plzeň-Slovany na trati mezi Plzní a Českými Budějovicemi, poblíž křižovatky Částkovy a Sušické ulice. S datem zprovoznění bude pro osobní dopravu zrušeno ná-

draží Koterov. V nové zastávce budou zastavovat osobní a spěšné vlaky, čímž se výraznělepší možnost dopravy na Slovany včetně přestupu na linky MHD.

Nový most unese úplně všechno

V Horšovském Týně roste nový most. Jde o jednu z největších silničních staveb SÚSPK v letošním roce. Už v předchozích letech bylo zřejmé, že most postavený v roce 1914 dosluhuje. V minulosti sice prošel dvakrát částečnou rekonstrukcí, ale

podle odborníků bylo třeba ho nahradit novou konstrukcí se zvýšenou nosností. Z důvodu koroze původní nýtované konstrukce byla už v minulém roce na mostě omezena doprava, což přinášelo komplikace řidičům. Nový most bude široký 6,5 m

a pěším tu budou sloužit 1,5 m široké lávky. Nosnost nového mostu je neomezená. Rozpočet stavby je 35 milionů, z toho 95 % činí dotace od státu a 5 % doplatí Plzeňský kraj. Předpokládaná uzavírka komunikace bude trvat do konce letošního roku.

Do krajiny se vracejí mokřady

Více než 250 hektarů revitalizovaných a pět kilometrů obnovených potoků – to je ohlédnutí Správy NP Šumava za loňským rokem.

V západní části parku na Prášílsku probíhaly práce především na pramenných svazích v okolí řeky Křemelné. Došlo tu ke zpomalení odtoku vody drobnými pramennými stružkami a k mnohonásobnému zvýšení objemu zadržené vody v území. Mokřady snáze ochlazují krajinu, lépe zadržují vodu, chrání proti povodním a vracejí do přírody původní druhy rostlin a zvířat.

Během sedmi let obnoví Národní park Šumava v rámci programu Život pro mokřady na české straně 1 672 hektarů rašelinišť a mokřadů. Projekt podpořila i Evropská unie. Revitalizovat mokřady na svém území bude i Plzeňský kraj.

„Realizaci projektu Zdravá krajina chceme celé území kraje zmapovat tak, abychom mohli podobně postupovat plošně. Obdobné projekty jsou podporovány Evropskou unií, a to 75 i 100 procenty. A významně budou podporovány i v budoucím programovém období, proto se musí Plzeňský kraj připravit projekčně,“ říká náměstek hejtmanky pro životní prostředí Josef Bernard.

Jedním z cílů šumavského projektu je také ukázat, že takto je možné postupovat i na zemědělské půdě či ve volné krajině mimo národní park. „Z pastviny se dá vyjmout část a nechat ji vodě, na zbytku může zemědělec hospodařit. Stejně jako v lese,“ vysvětluje odborná garantka projektu Život

pro mokřady Ivana Bufková. Ztráty, které hospodářům vinou takových úprav vzniknou, navrhuje Josef Bernard dorovnávat dotacemi. „Když hospodář na svém pozemku

zavede krajinné prvky, o něco se mu sníží produktivita. Je tedy potřeba, aby evropské dotace podpořily i projekt, na kterém se ne-hospodaří,“ doplňuje.

Český les oslavil svůj svátek s koňmi

Letošní Den Českého lesa patřil koňm. Do Horšova se při této příležitosti sjeli chladnokrevní koně z různých koutů Čech, aby předvedli svou dovednost a sílu a poměřili se ve dvou soutěžních disciplínách. Živo ovšem bylo i v letohrádku Annaburg, kde byli pro změnu k vidění jaci. Den Českého lesa se letos konal už potřinácté.

14. mezinárodní filmový festival
pro děti a mladé publikum

JUNIORFEST

5.–11. 11. 2021

Za výrazné podpory:

Hlavní mediální partner:

Další partneři:

SOUTĚŽTE S REGIONÁLNÍ POTRAVINOU PLZEŇSKÉHO KRAJE

Soutěžní otázka:

Na kolik let se vítěznému výrobku uděluje značka Regionální potravina?

- a) 4
- b) 10
- c) natrvalo

Odpověď zašlete **do 25. 10. 2021** na e-mail regionalnipotravina@uhlava.cz

Ze správných odpovědí bude vylosováno 5 výherců, kteří získají dárkové balíčky s regionálními potravinami, které věnoval koordinátor soutěže Regionální potravina Plzeňského kraje Úhlava, o.p.s. a MAS Pošumaví, z.s.

5x dárkový balíček

597

plzeňský literární festival

24/10—30/11 2021

PlzenskyLiterarniFestival.webnode.cz